
Ηλεκτρονική Διαφάνεια

Πάσχος Μανδραβέλης, <http://www.medium.gr>

«Τι θα γίνει ορέ παλικάρια, υπερασπιστές του «ιδιωτικού χαρακτήρα των συμβάσεων με το Δημόσιο»; Για τα προσωπικά δεδομένα του κ. Θανάση Χούπη δεν θα ανησυχήσει κανείς;

Εδώ αποκαλύπτει ο Τύπος πτυχές του «ιδιωτικού του βίου» – συμβάσεις των 23.000 ευρώ με το Δημόσιο, τριπλοθεσίες κ.λπ. – και η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων δεν θα ασχοληθεί με το θέμα; Δεν θα ρίξει κάποια καμπάνα των 5.000 ευρώ; Δεν θα γνωμοδοτήσει πως όλα όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας «υπερβαίνουν την αρχή της αναλογικότητας και στο μέτρο που τα εν λόγω στοιχεία δεν έχουν ελεγχθεί όσον αφορά την ακρίβεια των δεδομένων που περιλαμβάνουν... Έτσι η δημοσιοποίηση μέσω Διαδικτύου ανακριβών στοιχείων που συνεπάγεται υπέρμετρη δημοσιότητα μπορεί να επιφέρει προσβολή και βλάβη της προσωπικότητας των δημοσιογράφων εκείνων ως προς τους οποίους τα στοιχεία δεν είναι ακριβή»;

Και για να έχουμε το καλό ρώτημα: Γιατί είναι ιδιωτικού χαρακτήρα η εξάμηνη σύμβαση ενός δημοσιογράφου με την ΕΡΤ και δεν είναι η ισόχρονη του κ. Χούπη με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο; Το μέγεθος (της αποζημίωσης) είναι που τελικά μετράει;

Περίσσεψε η υποκρισία και η θεσμική και η δημοσιογραφική σχετικά με τη δημοσιοποίηση των ονομάτων όσων συμβάλλονται με το Δημόσιο. Πάνω σε υπαρκτές αδυναμίες του τρόπου με τον οποίο έγινε η δημοσιοποίηση (πρώτη φορά γίνονταν, εξάλλου) ξεκίνησε μια πολεμική που στο βάθος είχε το αίτημα «μη φέρνεται τα ονόματα στο φως». Χειρότερα: Αυτή η άποψη πήρε και θεσμική βούλα με την υπ' αριθμόν 28 / 2005 απόφαση της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων. Άρχισε να διαμορφώνεται μια άποψη πως οι συμβάσεις του Δημοσίου με Φυσικά Πρόσωπα ανήκουν στην ιδιωτική σφαίρα, αντί να ορθωθεί το δημοκρατικό αίτημα ότι οποιαδήποτε σύμβαση του Δημοσίου, με οποιοδήποτε πρόσωπο (Φυσικό ή Νομικό) ανήκουν στη δημόσια σφαίρα και πρέπει να είναι εις γνώσιν παντός ενδιαφερόμενου –αφού κάθε πιθανός ενδιαφερόμενος είναι φορολογούμενος αυτής της χώρας.

Το κυβερνών κόμμα έκανε προεκλογική του σημαία τη διαφάνεια και την καταπολέμηση της διαφθοράς στο Δημόσιο. Το πρώτο είναι όρος για να επιτευχθεί ο δεύτερος στόχος. Και το πρώτο είναι πολύ εύκολο να γίνει. Πώς; Με την ηλεκτρονική τεχνολογία.

Κάθε μέρα το Δημόσιο συνάπτει εκατοντάδες συμβάσεις επί παντός. Από πρόσληψη συμβούλων (όπως κακή ώρα με τον κ. Θανάση Χούπη) μέχρι προμήθειες υλικών και αναθέσεις έργων. Όλα αυτά είναι δημόσια έγγραφα και στη διάθεση όλου του ελληνικού λαού. Θεωρητικά, γιατί πρακτικά αυτά είναι απρόσιτα σε οποιονδήποτε. Μόνον αν ζητήσουν κατάθεση εγγράφων βουλευτές της αντιπολίτευσης ή κάποιος δώσει σε κάποιον δημοσιογράφο ένα χαρτί μπορεί να βγει κάτι στο φως της δημοσιότητας. Αυτά, όμως, δεν μπορεί παρά να είναι σταγόνα στον ωκεανό των συμβάσεων, ωκεανός που κρύβει πολλούς καρχαρίες διαφθοράς.

Πόσο διαφορετικά όμως, θα ήταν τα πράγματα αν κάθε υπουργείο και κάθε δημόσιος οργανισμός δημοσιοποιούσε διά του Διαδικτύου όλες τις συμβάσεις και τις πράξεις του (διορισμούς, μετατάξεις κ.λπ.) ώστε να είναι προσιτά σε κάθε Έλληνα πολίτη, που στο κάτω-κάτω της γραφής πληρώνει το λογαριασμό; Η τεχνολογία ήδη, υπάρχει σε όλα τα υπουργεία (αλλά, δυστυχώς, οι δικτυακοί τους τόποι λειτουργούν ως βιτρίνα δημοσίων σχέσεων, παρά ως πηγή ενημέρωσης για τα πεπραγμένα της δημόσιας διοίκησης) και κοστίζει ελάχιστα. Απλώς πρέπει να υπάρχει η πολιτική βούληση για διαφάνεια και αυτή η κυβέρνηση έχει διακηρύξει σε όλους τους τόνους ότι την έχει. Ας κάνει το πρώτο βήμα λοιπόν, προς αυτή την κατεύθυνση και η ηλεκτρονική διαφάνεια θα περιορίσει σημαντικά τη διαφθορά...»

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Απογευματινή» στις 23.5.2005

Τι απλή εφαρμογή θα είχε αυτή η πρόταση και στο ΤΕΕ, αν απλά δημοσιεύονταν στο site όλες οι εκπροσωπήσεις, οι ομάδες εργασίας, οι διαιτησίες και οι αμοιβές των συμμετεχόντων σε αυτές.

Διαφάνεια για όσους δεν έχουν τίποτα να κρύψουν...
